

N:o 75.

Af Herr K. Söderblom: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i villkoren för låns beviljande ur manufakturförlagslånefonden.

Från manufakturförlagslånefonden utlemnas till industriidkare mot af vederbörlig embetsmyndighet godkänd säkerhet lån på åtta års tid med skyldighet för låntagaren att erlagga fem procent ränta å lånesumman under lånetidens första hälft och att under de återstående fyra åren jemte ränta amortera lånesumman med 25 procent.

Då manufakturförlagslånefonden väl är till för understödja industriella företag, synnerligast de industriidkare, som i början af sin verksamhet äro deraf i behof, kunna med skäl de uppställda lånevilkoren af fem procent ränta, tjugofem procent amortering och den allt för knappa lånetiden, hvilken endast undantagsvis kan vara tillräcklig för låntagaren att af sin verksamhet af-sätta lånesumman, synas väl hårda. Önskligt vore det derföre, om villkoren för lån från denna fond, i likhet med hvad sker t. ex. från odlingsfonden, nedsattes så, att lånetiden utsträcktes till femton år, att de första fem åren blefve fria från erläggande af ränta och kapitalafbetalning och att lånesumman, ökad med upplupne räntor under de följande tio åren förräntades med fyra och en half procent och amorterades med tio procent.

På grund häraf vågar jag anhålla, att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t må hemställa, det täcktes Kongl. Maj:t förordna, att

lån från manufakturförlagslånefonden må till industriidkare utlemnas mot af vederbörlig embetsmyndighet godkänd säkerhet på femton års tid, att under de första fem åren af lånetiden ränta och kapitalafbetalning icke utgöres, men att lånesumman, ökad med de under de fem

föregående åren upplupna räntor, under de återstående tio åren förräntas med fyra och en half procent och amorteras med tio procent.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1886.

Knut Söderblom.

N:o 76.

Af Herr Nils Nilsson i Vrångebol: Om förhöjning i anslaget för år 1887 till understöd för vägars anläggning och förbättring.

Utaf bilagorna till Kongl. propositionen N:o 1 kan inhemtas å sidan 70 i den utdelade tryckta upplagan, att »i fråga om fonden till understöd för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar — — — behovet fortfarande vore större, än att alla sådana vägföretag, som af kommuner beslutits, eller dem af vederbörande myndigheter blifvit ålagdt att utföra, kunde med bidrag huggas omedelbarligen efter det ansökningar derom inkommit, utan i följd häraf flera angelägna arbeten måste i afbidan på tillgångar till deras understödjande uppskjutas», och då enligt i tidningarna synlig uppgift ansökningar till erhållande af bidrag utaf ifrågavarande slag finnas inne för så talrika och betydande vägarbeten, att den beräknade kostnaden för deras utförande belöper sig till kronor 2,312,634: 82 samt då dessa arbeten, för att ej varda allt för betungande för dem, som hafva att utföra desamma, kräfva statsunderstöd till hälften eller två tredjedelar af kostnaden; så synes, hur otillräckligt det hittillsvarande anslaget af 500,000 kronor är och hur nödigt det är att åtminstone för ett år höja det-